

عنوان مقاله:

حدود تادیب اطفال توسط اولیای قانونی

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

فرزاد خلیفه - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی و مدرس دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

با توجه به اینکه دوران کودکی از جمله دوره های حساس در دوران زندگی اوست و در این دوره احساسات او شکل می گیرد و هرچه را که می بینند و با آن تماس دارد از آن الگو برداری می کند بدون اینکه حتی نوع آن را تشخیص دهد و در این میان ممکن است کار اشتباه یا حتی در مواردی ممکن است خواسته یا ناخواسته رفتاری از او سر بزند که بعضا در قانون همان رفتار توسط اشخاص بالغ جرم انگاری شده باشد و در صورتی که می دانیم اعمال مجازات روی این کودکان مفید نخواهد بود و آثار مخربی در پی دارد. در مقابل اگر پدر و مادر در زندگی فرزند خود نقشی نداشته باشند فرزند هویت مناسب را پیدا نمی کند و اگر پدر و مادر بد رفتاری ممتد با فرزندان داشته باشند فرزندی با هویت منفی و اجتماع ستیز پرورش خواهند داشت. در قانون مدنی و مجازات اجازه داده شده است که والدین در حد متعارف در جهت تایب فرزند خود او را تنبیه کند ولی این مواد کمی ابهام دارد و میزان و نوع و شدت آن را معین نکرده است و فقط به این نکته که: تایب متعارف باشد بسنده کرده است در صورتی که ممکن است این تنبیه در مواردی به قدری شدید باشد که باعث وارد شدن آسیب به کودک شود. در این مقاله سعی شده است که ضمن بیان مفهوم تادیب توسط اولیاء به موشکافی قوانینی که در این خصوص پرداخته شده است پرداخته تا گامی کوچک در جهت شناساندن این مهم و اهمیت آن در جامعه برداشته شود.

کلمات کلیدی:

تایب، تربیت، طفل، اولیاء قانونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823495>

